

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
КУЛТУРЕ, ИНФОРМИСАЊА
И ИНФОРМАЦИОНОГ ДРУШТВА
Београд, Влајковићева 3
Број:110-00-67/2012-02
Датум:19. јун 2012. године

На основу члана 6. и 8. Закона о култури („Службени гласник РС”, број 72/09) и члана 4. и 11. Конвенције о заштити нематеријалног културног наслеђа, донете на Генералној Скупштини UNESCO-а у Паризу 17. октобра 2003. године, Национални комитет за нематеријално културно наслеђе, на седници, одржаној 18. јуна 2012. године, доноси

ПРАВИЛНИК О РАДУ
НАЦИОНАЛНОГ КОМИТЕТА
ЗА НЕМАТЕРИЈАЛНО КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Правилником о раду Националног комитета за нематеријално културно наслеђе Републике Србије (у даљем тексту: Правилник) утврђују се циљеви и задаци, начин њиховог остваривања, међусобна права, обавезе и одговорности органа и тела која оснива министар културе, информисања и информационог друштва (у даљем тексту: министар), заступање и представљање, стицање, коришћење и располагање средствима и друга питања од значаја за остваривање заштите нематеријалног културног наслеђа и за рад Националног комитета за нематеријално културно наслеђе Републике Србије (у даљем тексту: Национални комитет).

Члан 2.

Национални комитет је тело Министарства културе, информисања и информационог друштва (у даљем тексту: Министарство) за спровођење заштите нематеријалног културног наслеђа и Конвенције о заштити нематеријалног културног наслеђа (у даљем тексту: Конвенција). Национални комитет је саставни део националне мреже за заштиту нематеријалног културног наслеђа (у даљем тексту: Мрежа). Мрежу чине: Национални Комитет, Комисија за упис у Национални регистар нематеријалног културног наслеђа (у даљем тексту: Комисија), Центар за нематеријално културно наслеђе при

Етнографском музеју у Београду, 7 регионалних координатора за заштиту нематеријалног културног наслеђа.

Национални комитет координира свој рад са Националном комисијом UNESCO-а Сталне делегације Републике Србије при UNESCO-у, преко које доставља и предлоге за упис на Репрезентативну листу нематеријалног културног наслеђа човечанства и Листу нематеријалног културног наслеђа коме је неопходно хитно очување UNESCO-а, која представља Републику Србију као Страну потписницу.

Члан 3.

Пун назив је Национални комитет за нематеријално културно наслеђе Републике Србије
Скраћени назив је Национални комитет.

Седиште Националног комитета је при Министарству, у Београду, улица Влајковићева 3.

Национални комитет делатност обавља на територији Републике Србије.

Национални комитет као орган Министарства има права, обавезе и одговорности који произилазе из Закона о култури, Конвенције и Правилника.

Члан 4.

Нематеријално културно наслеђе, како је дефинисано Конвенцијом, означава праксе, приказе, изразе, знања, вештине, као и инструменте, предмете, артефакте и културне просторе који су с њима повезани – које заједнице, групе и, у појединим случајевима појединци, препознају као део своје културне баштине. Овакво нематеријално културно наслеђе, које се преноси с генерације на генерацију, заједнице и групе изнова стварају, у зависности од њиховог окружења, њихове интеракције с природом и њихове историје, пружајући им осећај идентитета и континуитета, и на тај начин промовишући поштовање према културној разноликости и људској креативности. Као нематеријално културно наслеђе прихватаће се оно које је у складу са важећим међународним правним инструментима из области људских права, као и са потребом узајамног поштовања заједница, група и појединаца, али и одрживог развоја.

Нематеријално културно наслеђе ис става 1. овог члана нарочито се испољава у следећим областима:

- усмене традиције и израза, укључујући језик као носиоца нематеријалног културног наслеђа;
- извођачке уметности;
- друштвених обичаја, ритуала и свечаних догађаја;
- знањима и обичајима који се тичу природе и свемира;
- вештинама везаним за традиционалне занате.

Члан 5.

Заштита, како је дефинисана Конвенцијом, означава мере које настоје да обезбеде употребљивост нематеријалног културног наслеђа, укључујући идентификацију, документацију, истраживање, очување, заштиту, промоцију, вредновање, преношење, посебно кроз формално и неформално образовање, као и ревитализацију различитих аспеката таквог наслеђа.

II. ЦИЉЕВИ И ЗАДАЦИ

Члан 6.

Национални комитет остварује следеће циљеве и задатке:

- усваја и разрађује стратегију очувања нематеријалног културног наслеђа Републике Србије;
- учествује у усклађивању националног законодавства у циљу укључивања домена нематеријалног културног наслеђа;
- разматра и усваја критеријуме, методологију и образац за упис у национални регистар нематеријалног културног наслеђа;
- разматра и усваја мере заштите и очувања регистрованог нематеријалног културног наслеђа;
- усваја предлоге за упис у национални регистар нематеријалног културног наслеђа; - усваја и надзире национални систем за имплементирање програма *Живи чувари баштине*;
- усваја и предлаже номинацију нематеријалних културних добара на Репрезентативну Листу и Листу за хитно очување угрожене нематеријалне културне баштине УНЕСКО-а;
- прати спровођење УНЕСКО-ве Конвенције о очувању нематеријалног културног наслеђа
- израђује годишњи извештај о имплементацији Конвенције за УНЕСКО-в Комитет за нематеријалну баштину
- на предлог Центра Национални комитет усваја и предлаже Министарству Годишњи план и програм, са финансијским средствима, публикација и истраживања из области заштите нематеријалног културног наслеђа; организовања стручних скупова, семинара, едукативних радионица и слично из области заштите нематеријалног културног наслеђа, као и програм сарадње са другим националним, регионалним и другим организацијама из области заштите нематеријалног културног наслеђа.

Обавезе проистекле из УНЕСКО-ве Конвенције о очувању нематеријалног културног наслеђа остварују се преко Националне комисије УНЕСКО-а Сталне делегације Републике Србије при УНЕСКО-у.

III. ЈАВНОСТ РАДА

Члан 7.

Рад Националног комитета је јаван.

Члан 8.

Национални комитет дужан је да размотри иницијативе, предлоге и примедбе које покрену његова тела, друге државне и невладине организације и друга заинтересована лица, као и да предлагаче обавести о заузетом ставу.

IV. УПРАВЉАЊЕ

Члан 9.

Национални комитет усваја Правилник двотрећинском већином својих чланова.

Члан 10.

Национални комитет у циљу остваривања заштите нематеријалног културног наслеђа може привремено да образује саветодавна тела за која процењује да су неопходна у реализацији одређених задатака.

Национални комитет може на своје састанке и седнице да позове било која јавна или приватна тела као и појединце са признатим способностима у различитим областима нематеријалног културног наслеђа, а у циљу консултација око одређених питања.

Члан 11.

Национални комитет има председника и 10 (и словима: десет) чланова који се именују из Министарства, научно-истраживачких института, универзитета, институција културе, Српске православне цркве, институција националних мањина и медија.
Мандат чланова Националног комитета траје четири године.

Члан 12.

Национални комитет свој рад остварује у седницама.
Редовна седница одржава се најмање једном годишње.
По потреби, у току године, могу се сазвати и ванредне седнице.

Члан 13.

Председник Националног комитета сазива седнице на предлог Комисије, на иницијативу једне трећине чланова Националног комитета, представника локалне заједнице, националних мањина или одговарајућих невладиних организација и удружења.
Седницу Националног комитета може сазвати и министар.

За Национални комитет

ДУШИЦА ЖИВКОВИЋ

председник,
музејски саветник, етнолог,
помоћник министра за културно наслеђе